

Memorie overgeleverd door den Burger ADRIAAN HENDRIK EYCK, aan het Committé tot het opneemen van de schaadens, ingevolge de Publicatie van dato 12 February 1795.

Ingevolge de Publicatie der Reprefentanten 'sLands van Utrecht, in dato 12 February en 16 April 1795 neemt de ondergetekende Burger de vrijheid, onder het oog van U Representanten te brengen, hoe hij ondergetekende in den Jaare 1786 en 1787, is geoccupeerd, met verscheiden charges, ten dienste dezer Stad en Provintie zijnde geweest, en meede het slagtoffer is geworden, met meenigte waare Vaderlandsche Patriotten.

Dat, daar in dien tijd, door hem ondergetekende niet te voorzien of te gelooven was, eene zo ongelukkige en verraderlijke verlaating van deze Stad, waar van de toedragt, en het gepasseerde alhier minder te passe kan komen, als om volgens den inhoud van de Publicatien aan te toonen, de gronden, waar op de ondergetekende vermeint gerechtigd te zijn, een aanbreng te kunnen doen, van de geledene schaaide, die onder beter oordeel alhier kan en mag in rekening gebragt worden.

De nootlottige dag of avond van den 15 Septemb. 1787 mag men tot een basis leggen, door het onvergeeflijk gedrag van den Rhijngraave van Salm, en de nalaatigheid en plichtverzuim van het Defensiewezen van Woerden, waar door veelen, een groot gedeelte van haare schaaide hebben moeten ondergaan, die men voorgekomen zoude kunnen zijn. De singuliere kennisgeving van de Stad te zullen verlaaten, en op den laatsten avond of nacht, en de omstandigheid daar op volgende, was het over midden-nacht, dat de ondergetekende gelegenheid had, zich na zijn huis te begeeven, en den geheelen nacht te besteeden om ongelukkigen te helpen, het zij tot het verleenen van passen, als andere laatste diensten.

De ondergetekende, dit als een zijner plichten rekenende, was teffens ook werkende tot berging, en in veiligheid te brengen, zulke papieren, door wier agterlaating, veelen, tot groote vervolgzucht zouden bloot gestaan hebben. De ondergetekende hadde dus noch tijd, noch gelegenheid overig, om pretiëuse zaaken van hem te kunnen bergen; verre af zijnde (zo als kwaadwilligen uitgestrooid hebben) dat reeds te vooren de goederen verzonden, en in veiligheid waren gebragt.

Onder de achtergelaatene zaaken behoorde ook een klein noteboome cabinet-bureautje, waarin waren juweelen, fijne paarlen, gouden zo groote als kleine doozen, goud horologie en ketting, diverse soorten van gouden en zilvere kleinodien, fijne gesteentens, zo gezette als lossen, antiquiteiten, onyxen enz.

Genoodzaakt zijnde geweest, ter dier tijd voor mijn veiligheid, des morgens circa zes uren, de Stad, mijn huis en goederen te verlaaten, zijn kort daar na de vijanden ook in mijn huis gevallen, bezit daarvan genomen, en geen zwaarigheid gemaakt om ten eersten inspectie te neemen van hetgeen haar gading was. Kisten die men niet ligtelijk konde openen, wierden opengebrooken of open gestookten. De daar liggende goederen, vooral Oost-Indifche lijnwaaten en andere stoffen, gemaakt en

onopgemaakt, wierden gedeeld en gestolen. Liefhebberijen, die de ondergetekende jaaren lang bijeen verzameld had, waaronder een groote magneetsteen, waarvan de weerga in het cabinet van den gewezen Stadhouders pronkte, moesten eveneens de roofzucht volgen.

Het hierboven genoemde bureautje werd, hoewel gesloten, geforceerd en opengebrooken aangetroffen, waarna de daarin aanwezige goederen ten prooi waren gevallen aan de rovers.

Tot nadere elucidatie verklaart de ondergetekende dat de Burgeresse weduwe de Kempenaar, geboren Eyck, die sedert het overlijden van zijn huisvrouw het huishouden had waargenomen, na haar terugkeer den deplorabelen staat van de woning aantrof. Zij deed daarvan op 4 November 1787 aangifte bij den toenmaligen Hoofd-Officier Athlone. Ondanks haar herhaalde verzoeken werden geen behoorlijke recherches verricht en volgden geen merkbare resultaten. Zij verstrekke een beschrijving van de geroofde juweelen, paarden, goud en andere kostbaarheden, en drong erop aan dat een dienstmeid gehoord zou worden om de daders te ontdekken, maar dit bleef zonder gevolg.

De ondergetekende verklaart voorts dat hij desgevraagd met solemneelen eede kan bevestigen dat de geplunderde, geroofde, gestoolene en vervoerde goederen, waaronder goud, zilver, juweelen en andere kostbaarheden, ten allerminsten moeten worden begroot op een som van negen duizend guldens, eerder meer dan minder, en dat de werkelijke waarde zelfs op veertien duizend guldens zou kunnen worden gesteld.

Niettemin prefereert de ondergetekende, overeenkomstig zijn gevoelens en uit bereidheid mede te delen in de rampen van Stad en Provincie, zijn aanbrenge te beperken tot de som van negen duizend guldens. In het vaste vertrouwen dat de Representanten hierop gunstig zullen reflecteeren, verzoekt hij dat zijn verzoek in overweging wordt genomen.

Utrecht, 29 Juny 1795.

(Was get.) Ad. Hend. Eyck.